ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν συνεχῶν παρακλήσεων τῶν φίλων μας ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπαναρχίσωμεν τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης τῆς τόσον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκτιμωμένης.

Καὶ ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστῶμεν ὠφέλιμοι εἰς ὅλους—καθ'ὅσον δυνάμεθα— εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσωμεν εἰς σπουδάζοντας, εὐκολίας ἐπὶ τῆς πλέον εὐρυτέρας κλίμακος.

Διὰ τοῦτο εἰδοποιοῦμεν ὅτι δὲν θὰ μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμμορφώσωμεν τὴν μέθοδον ἣν μέχρι τοῦδε ἐκρατήσαμεν, δηλαδὴ νὰ παραχωρῶμεν εἰς ἕκαστον. ὥραν εἰδικὴν διὰ τὸ μάθημα ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον —ὡς εὐκόλως ἐννοεῖται— θὰ ἦτο βαρεία θυσία δι'ἣν δὲν θὰ ἤρκει οὐδὲ ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα.

Θὰ δίδωνται λοιπὸν μαθήματα γενικὰ καὶ μόνον περίπτωσις τις ἀπολύτου ἀνάγκης θὰ μᾶς ἔκαμνε νὰ παραβῶμεν τὸν γενικὸν κανόνα.

Διὰ τοῦτο ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπιθυμοῦσιν νὰ συμμεθέξωσιν τούτων παρακαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ἡμᾶς μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τοῦ μικροῦ **κανονισμοῦ μας**, ὃν ἀπεφασίσαμεν νὰ τηρήσωμεν. Μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τούτου οὐδεὶς πλέον γίνεται δεκτὸς.

Παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον νὰ μᾶς καταστήσῃ ἀξίους νὰ γίνωμεν ὠφέλιμοι κατὰ τινα τρόπον εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς μας, οἵτινες θὰ θελήσωσιν νὰ χρησιμοποιήσωσιν τὸ ταπεινὸν ἔργον μας

Πατὴρ Κάρολος ἐξ Ἀλκάρα
Ἱεραπόστολος Καπουκῖνος

τίστασιν κατὰ τοῦ Μετέλλου ὑπεταγη μόνον διὰ προδοσίας, Κατά τινα δηλ. νύκτα οἱ προδόται, ὡς ἀναφέρει Δίων ὁ Κάσσιος, διηυκόλυναν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Μετέλλου τὴν κατάληψιν τοῦ ἰσχυροτέρου πύργου τῆς πόλεως. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴν γενναίαν ταύτην ἀντίστασιν δὲν ἐπλήρωσε διὰ τελείας καταστροφῆς. Τὰ νομίσματα αὐτῆς καὶ ἡ μνεία τῆς πόλεως ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων διδάσκουσιν ὁμῶς ὅτι ἡ Ἐλευθέρα ἐξηκολούθει ὑπάρχουσα ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι μετὰ τὴν κατάληψιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ρωμαίων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Τίνες πρέπει νὰ εἶνε οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ἀνωτ. Δημ. Σχολείων;

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεφύει πρὸ πολλοῦ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα πολλαὶ προὐτάθησαν λύσεις τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συμμορφουμένη πρὸς τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶν παιδαγωγικῶν, Ζαγγογιάννη, Κουρτίδου, Μιχαλοπούλου, Βρατσάνου, Παπαμάρκου καὶ Γραφειάδου, ἐνομοθέτησεν ὅτι μόνοι οἱ δημοδιδάσκαλοι πρέπει νὰ διωρίζωνται Διευθυνταὶ τῶν πλήρων Δημοτικῶν Σχολείων καὶ ὅτι τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρέπει νὰ μένωσι κεχωρισμένα τῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Τὰς γνώμας ταύτας παραθέτομεν κατωτέρω παραλαβόντες ἐκ τοῦ παιδαγωγικοῦ περιοδικοῦ «Τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον» τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων.

α.') Ὁ ἀείμνηστος Ζαγγογιάννης εἶπε: «Ἂν τὰ νομοσχέδια ταῦτα γίνωσι νόμοι, θὰ στερήσωσι τοὺς δημοδιδασκάλους τὴν ἐπὶ τόξεργον αὐτῶν εὐχαρίστησιν, ἧς ἄνευ ἀνύσιμος διδασκαλία καὶ παιδαγωγικὴ ἐπίδρασις τῶν δημοδιδασκάλων ἐπὶ τοὺς παιδευομένους εἶνέ τι ἀδύνατον . . . Τοιαύτη αὐτῶν θυμική κατάστασις ἥκιστα εὔνους εἶνε διὰ τὴν ἀνύσιμον ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου των καὶ κατ' ἀκολουθίαν διὰ τὴν τύχην αὐτῆς τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἀποκρούει τὴν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα διδασκαλίαν τῶν φιλολόγων, οὐχὶ μόνον διότι ἀποστερεῖ τὸν δημοδιδάσκαλον εὐρυτέρου μέλλοντος, ἀλλὰ καὶ διότι θεωρεῖ τούτους ὅλως ξένους διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν ἐργασίας, δι' ἣν ἄλλοι εἶνε οἱ προορισθέντες. Σπουδαῖος δὲ λόγος, δι' ὃν θεωρεῖ ἀποκρουστέα τὰ νομοσχέδια, εἶναι διότι δι' αὐτῶν ἐνοῦνται ἀνόμοια στοιχεῖα, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἔχοντα εὐρυτάτην κλασικὴν μόρφωσιν, θὰ θεωρῶνται ἀνώτερα ὑπέροχα τῶν δέ, ἅτινα ἐπίσης θὰ θεωρῶσι ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΔΙΚΑΙΩΣ ἑαυτὰ ὑπέροχα ὑπὸ παιδαγωγικὴν ἔποψιν. Θεωρεῖ, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἰδίας πείρας ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον εἰς φιλολόγους νὰ διδάξωσι εἰς Δημοτικὰ σχολεῖα, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου εἶναι ἱκανώτατοι νὰ διδάξωσιν εἰς Γυμνάσια.»

β.') Ὁ ἀείμνηστος Βρατσάνος κρίνων κατ' ἀρχὴν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον κατέδειξεν ὅτι, ἂν ποτὲ γίνῃ νόμος τοῦ κράτους οὐδεὶς πατριώτης δὲν θὰ ἴδῃ μετὰ φρίκης τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν κατάπτωσιν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐστρατολογοῦντο οὗτοι ἐκ τῆς τελευταίας κοινωνικῆς ὑποστάθμης.» Παραπλησίους δὲ γνώμας ἐξήνεγκον καὶ οἱ λοιποὶ παιδαγωγικοί.

Ἡ πεφωτισμένη αὕτη ἐνέργεια τοῦ Συνδέσμου προκαλέσαντος τὰς γνώμας τῶν εἰδικῶν ἰσχυσεν, ὥστε νὰ πεισθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ἀποσύρῃ καὶ ἀπέσυρε τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο καὶ νὰ μεταβάλῃ τὰς περὶ δημοτικῶν σχολείων καὶ δημ. ἐκπαιδεύσεως καὶ δημοδιδασκάλων γνώμας του ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων, καθ' ἃ ἡ διεύθυνσις τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀνατίθεται εἰς δημοδιδασκάλους.

Ρεθύμνιος

Σημ. «Δράσεως» Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι γνῶμαι διυπρεπῶν ἐπιστημόνων εἰδικῶν ἐπὶ ζητημάτων παιδαγωγικῶν, εἶναι, νομίζομεν, ἀρκοῦσα συνηγορία, ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Δημοδιδασκάλων ἐκκεντίσν τῶν ὁποίων ἐκήρυξε πόλεμον ἐξωτώσεως ὁ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Παιδείας.

Μᾶς φαίνεται δὲ περίεργον—ἵνα μετα-χειρισθῶν τὸν ἐλαφρότερον χαρακτηρισμὸν—πῶς ὁ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς, ἀδαὴς καθ' ὁλοκληρίαν τῆς παιδαγωγικῆς γίνεται εἰσηγητὴς μέτρων διὰ τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, τὰ ὁποῖα τόσοι ἐπιφανεῖς ἐπιστήμονες εἰδικοὶ εἰς ζητήματα παιδαγωγικὰ ἐγκύψαντες, ἀπέκρουσαν καὶ κατεδίκασαν ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΓΚ. ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ὁ Παγκρήτιος Δημοδιδασκαλικὸς Σύλλογος ὑπέβαλε πρὸς τὴν Ἐκτελεστ. Ἐπιτροπὴν τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα

Κύριε Ἐπίτροπε

Τὰ μέλη τοῦ Παγκ. Δημοδιδασκαλικοῦ Συλλόγου, συνελθόντα σήμερον τῇ 25ῃ Αὐγούστου ἐ. ἔ. εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν καὶ λαβόντα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐγγράφους γνώμας τῶν μὴ δυνηθέντων νὰ παραστῶσιν, εὐσεβάσως παρακαλοῦσιν Ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῇ μελετωμένῃ διαρρυθμίσει τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰς κάτωθι ὁμοφώνως ληφθείσας ἀποφάσεις αὐτῶν.

Α.'—Ἡ Ἡ διεύθυνσις τῶν Ἀνωτέρων δημοτικῶν σχολείων ἐνὰ ἀνατίθηται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ευδοκιμοῦντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πτυχιούχους δημοδιδασκάλους πάντων τῶν διὰ νόμου ἀνεγνωρισμένων διδασκαλείων ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἐπὶ τῷ αὐξῃ τῷ ἐπιμισθῳ· ἤτοι δέκα μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς διευθυντὰς τῶν πενταταξίων, εἴκοσι δὲ διὰ τοὺς τῶν ἑξαταξίων.——Διότι α. Οἱ διδάκτορες δι' ἄλλο καὶ οὐχὶ διὰ τὸ ἔργον τοῦ δημοδιδασκάλου καταρτισθέντες οὐδεμίαν ἔχουσι θέσιν ἐν τῇ Δημοτικῇ Ἐκπαιδεύσει, ἥτις ἀνήκει εἰς τοὺς διὰ ταύτην καὶ μόνον παρασκευασθέντας δημοδιδασκάλους.

β.') Εἰδικοὶ οὗτοι διὰ μίαν καὶ μόνην ἐπιστήμην εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ δώσωσιν εἰς τὸ ὅλον ἔργον τοῦ σχολείου χρειάν τῆς εἰδικότητός των, ἐπὶ βλάβῃ τῶν ξένων πρὸς ταύτην μαθημάτων καθιστάμενον οὕτω τῶν σχολείων μονομεροῦς μορφώσεως.

γ.') Ἡ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις οὐδ' ἐπελάχιστον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄσυλον τῶν ὑπερμέτρων δεξιοκτόρων.

δ.') Οὐδέποτε οὗτοι θέλουσι δώσει τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὸ ἔργον ὅπερ παρέργως θὰ ἀσκῶσι μέχρις ἐξευρέσεως θέσεως ἀναλογου πρὸς τὰ προσόντα αὐτῶν. Ἔργον δὲ πάρεργον, μηδαμῶς ἔργον.

ε'.—Οὐδέποτε θέλουσι ἐπιτευχθῇ μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν πρόδον τοῦ σχολείου ὁμόνοια καὶ ἑνότης τῶν μὲν διδακτόρων ἐπαιρομένων ἐν παντὶ καὶ πάντοτε διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῶν γνώσεις τῶν δὲ διδασκάλων θεωρουμένων ἐνυπνοῦς μόνους ἱκανοὺς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν γνώσεων τῶν δημοτικῶν σχολείων.—

ζ.'— Ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῶν δημοδιδασκάλων ἡ διεύθυνσις τῶν Ἀνωτέρων δημοτικῶν σχολείων, ὁ ἐξ εὐγενοῦς ἀμίλλας ἀρκούντως ἀναπτυχθεὶς διὰ ταύτην ζῆλος θέλει μαρανθῇ καταδιαλυομένων αὐτῶν οὕτω εἰς στασιμότητα.—

ζ.') Μὴ γνωρίζοντες τὸν μηχανισμὸν καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς λειτουργεῖ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον θὰ φανῶσι ἐν πολλοῖς κατώτεροι τῶν ὑριστευόντων, θὰ χάσωσι δ' οὕτω τὸ κῦρος τῆς ἐπιβολῆς, ὅπερ μόνον ἡ τελεία γνῶσις ἐξασφαλίζει.—

η.'—Ἡ ἐπέκτασις τῆς φοιτήσεως ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις δὲν ἐγένετο, ἵνα προστεθῶσι θεωρεῖται τὰς ὁποίας θὰ διδάξωσιν εἰδικοί, ἀλλὰ διότι δὲν ἐπήρκει ὁ χρόνος νὰ παρασχεθῶσιν ἀρτιώτερον αἱ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ἀναγκαῖαι γνώσεις.—

θ.'— Ἡ διεύθυνσις τέλος πρέπει νὰ δίδηται ὡ: ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ὡς δίδεται εἰς τοὺς καθηγητὰς ἡ θέσις τοῦ γυμνασιάρχου.—

Β.'—Ἡ θέσις τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιθεωρητῶν ν' ἀνατίθηται εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι παιδαγωγικοὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ εἰδικοὶ; σπουδάσαντες ὡς τοῦτο γίνεται καὶ ἐν Ἑλλάδι διότι δὲν εἶναι δυνατὸν πρόσωπα μὴ κεκτημένα εἰδικότητα νὰ ἐλέγξωσι δεόντως ὡς ἀπέδειξε τὸ παρελθόν, ἔργον ξένον αὐτοῖς.—

Γ.'—Ν' αὐξάνεται ἀνὰ πᾶταν τριετίαν ἡ μισθοδοσία διὰ τρεῖς τουλάχιστον τριετίας τῶν μὲν πτυχιούχων δημοδιδασκάλων ἀνὰ δέκα δραχμὰς τῶν δὲ ὁριστικῶν ἀνὰ πέντε λογιζομένων τῶν ἐτῶν τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας.—

Διότι πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι ἐν αἷς τὰ δημόσια ἀξιώματα καταλαμβάνουσιν ὁτκλήλοι μόνιμοι ὡς αἱ ταχυδρομικαὶ ὡς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως αἱ λογιστικαὶ αἱ τῶν δημοσίων ἔργων αἱ δικαστικαὶ καὶ αἱ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ αἱ τραπεζιτικαὶ αἱ ἐμπορικαὶ καὶ πλεῖσται ἄλλαι προστατεύουσι τὸν ὑπάλληλον οὐ μόνον ἠθικῶς ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς ἐνθαρρύνοντες αὐτὸν πρὸς ἀκριβεστέραν καὶ προθυμοτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος διὰ προσαυξήσεων τῆς μισθοδοσίας καὶ διὰ ποσοστῶν ἐπὶ τῶν κερδῶν.—

Δ.'—Ὁ θεσμὸς τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων, ἐὰν κρίνεται σκόπιμον νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐνταῦθα, ἵνα εὐδοκιμήσῃ ἀνάγκη νὰ γίνῃ πιστὴ τούτου μεταφορὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐσχάτως διὰ τοῦ Γ'ΚΩΗ.' νόμου διέρρυθμίσθη.—

Ε.'—Ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἥτις μετὰ τὸν καταργισμὸν τῶν ἐποπτικῶν Συμβουλίων πάντως θέλει περιστεῦσει ἀνάγκη ἐφ' ὅσον ὑρίσταται νὰ κατέχηται ὑπὸ παιδαγωγικοῦ.—

ΤΑ «ΔΥΟ ΟΡΦΑΝΑ»

Διὰ τῆς ὑπ, ἀριθ. 74 Διαταγῆς τῆς Ἀνωτ. Διευθ. τῆς Παιδείας ἐνεκρίθη ὡς ἀναγνωστικὸν βιβλίον διὰ τὴν Δ.' τάξιν τῶν Δημοτ. Σχολείων τὸ σύγγραμμα τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰω. Σταυρακάκι πρωτοβαθμίου δημοδιδασκάλου «Δύο Ὀρφανά».

Τὸ βιβλίον τοῦτο συγγραφὲν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ ἀναγνωστικοῦ βιβλίου «TOUR DE LA FRANCE» ἐξυπηρετεῖ ἄριστα τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζεται, διότι ἐπιβλέπει εἰς τὴν θεραπείαν τῶν μαθητιζουσῶν τὸ Ἔθνος πλήρων ὡς λ. χ. τῆς μεταναστεύσεως τῆς κλοπῆς, τῆς χαρτοπαιξίας, τοῦ λαθρεμπορίου, τῆς ὑποθήκης τῶν χωκούρων κλπ. καὶ γενικῶς τὴν ἔμπνευσιν παρὰ τοῖς μαθητὰς ἀγάπης θεοῦς χριστιανικοῦ αἰσθήματος καὶ γνησίου ἐθνικοῦ φρονήματος, δι' συνιστῶμεν τοῦτο θερμῶς τοῖς κ. κ. Διδασκάλοις.

Τὸ βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κ. Ν. Σκορδύλλη χονδρικῶς ἀντὶ λεπτῶν 60 καὶ λιανικῶς ἀντὶ λεπτῶν 70, ἐν Χανίοις ὁδὸς Ποτ. ἀριθ. 2.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΙΣ ἄλλην στήλην ἐδημοσιεύομεν τὸ ὑπό τοῦ Παγκρητίου Δημοδιδασκαλικοῦ Συλλόγου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Ἐκτελ. Ἐπιτροπὴν ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ πολλῆς σαφηνείας καὶ πειστικότητος ἐκτίθενται οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς διδακτόρων εἰς τὰς θέσεις τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀν. δημοτικῶν Σχολείων καὶ τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ὀλίγον ὅμως μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐκπονηθὲν νομοθετικὸν Διάταγμα. Ὁ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἐπίτροπος, ὅστις ὡς ἰδιώτης ὁμολογήσας, στερεῖται τῆς ἀπαιτουμένης εἰδικότητος, ὅπως κρίνῃ κατὰ πόσον οἱ Δημοδιδάσκαλοι εὑρίσκονται ἐγγὺς τοῦ Δικαίου, ὡς λέ πρὶν ἤπροσβῇ εἰς τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἀπευθυνθεῖσιν τοῦ ἐπιδιδοῦς καὶ διὰ τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν καὶ διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους Διευθυντὰς, καὶ καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν ἥτις νὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀπόλῃσῃ νὰ ἐξωθήσῃ τοὺς Δημοδιδασκάλους εἰς παραίτησιν ἐφαρμόζουσα τὸ εἰρηνικὸν Διάταγμα ἀλλ' ὅτι σιωπηρῶς θ' ἀνασταλῇ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ, μέχρις οὗ, συνερχομένης ὅλης Συνελεύσεως, φέρει ἐνώπιον αὐτῆς τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸς ὁριστικὴν διακανονισμόν.

Ὁ ἀξιοπέρεργος ἐκ Σφακίων πολίτευτὴς, ὁ διαρκῶς ὀνειρευόμενος ἀλλαχιμιαν κόμματος, πλὴν οὐδέποτε κατορθώσας νὰ συγκεντρώσῃ περὶ τὴν ἐξοχότητά του πλείονας τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων ψήφων, θεωρῶν τὴν ὑπὸ του ἱδρυθεῖσαν πουργοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου ἐπιδοθεῖσαν ποινὴν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ τοὺς ὑπογράψαντας τὸ γράμμα στὸν κατὰ τοῦ κ. Τσουκαλᾶ πρωθυπουργὸν, ὡς μὴ ἐκπληροῦσαν τὸν σκοπόν της, ᾠδήγγεται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλῳ τοῦ «Κέντρου» τὰ ἑξῆς ἀξιόλογα:

»Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἐν ὁμολογουμένως θέλῃ καὶ γνωρίζῃ »νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ »ναυτικοῦ ἔχει καθῆκον νὰ παραλάβῃ »πάντας ἀδιάφορους ἂν εἶναι 25 ἢ »καὶ οὐχὶ μόνον τοὺς τρεῖς, τοὺς ἀπωσθήποτε ἀναμιχθέντας εἴτε ὡς ἐπι»θικοὶ αὐτουργοὶ εἴτε ὡς συνεργοὶ »νεμίχθησαν οὗτοι εἰς τὴν ὑπογραφὴν »φὴν τοῦ κατὰ τοῦ κ. Τσουκαλᾶ πρω»τοκόλλου καὶ νὰ τοὺς θέσῃ ἐντὸς τοῦ »νὸς πλοιοῦ πολεμικοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν »κησιν αὐστηροῦ ἀξιωματικοῦ καὶ »τοὺς διατάξῃ νὰ κάμουν τὸν γύρον »τοῦ κόσμου **μὲ ἰστία καὶ οὐχὶ »ἀτμόν,** νὰ τοὺς διατάξῃ δ' αὐτὸν »ρῶς **νὰ μὴ προσεγγίζουν εἰς »μένας καὶ ἰδίως μεγάλων πο»ων** εἰμὶ μόνον ὅταν ἔχωσιν ἀπο»τον ἀνάγκην. Τὸ ταξείδιον θὰ »ἀποσπάσῃ ἀπό κέντρα ἐν οἷς δὲν »ρίσκει πολλὴν ὑποστήριξιν ἡ »θάρχία θὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαι»ν' ἀναπνεύσουν καθαρὸν ἀκὶ »θερον ἀέρα μακρὰν πάσης πολι»δυσοσμίας, θὰ τοῖς δώσῃ τὴν ευ»ρίαν, **νὰ ἐπισκεφθῶσι πο»ναυτικά κράτη** διὰ νὰ μελετήσῃ »ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀληθῆναυ»πειθαρχίαν, εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι »ἐπανέλθωσι θὰ, εἶνε πολὺ ἀνώ»καὶ κατὰ τὴν πειθαρχίαν.»

Τώρα πῶς οἱ δυστυχισμένοι ἀξιωματικοὶ θὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ **ἐπισκεφθοῦν πολλὰ ναυ»κράτη,** ἐν ᾧ θὰ τοῖς εἶναι καθῆκον νὰ κληρίαν ἀπηγορευμένον νὰ πλεύσωσιν εἰς λιμένας καὶ ἰδίως μεγάλας πόλεων, δὲν κατώρθωσε νὰ μᾶς εἴπῃ ὁ ἀξιοπέρεργος αὐτὸς ἄνθρωπος.

Ὡρισμένος ὁ κ. Πωλογεώργης ἐπεφάσισε νὰ παρέχῃ ὕλην δι' ἐν